A°. 1831. N°. 18.

SURINAAMSCHE COURANT.

VRIJDAG, DEN 4 MAART.

Onderscheidene personen over het afgeloopen jaar, in gebreken gebleven zijnde, opgave aan het Kantoor van den ondergeteekende te doen, van de door hun gehouden wordende Rijtuigen en Paarden; zoo worden dezelve bij deze aangemaand, om uiterlijk tot en met ultimo Maart aanstaande, daarvan al nog opgave te komen doen; zullende na verloop van dien tijd, tegen de nalatigen, ingevolge de wet, geprocedeerd worden.

Wijders worden de genen, welke over dit loopend jaar nog geene opgave hunner Rijtuigen en Paarden hebben gedaan, aangemaand zulks zoo spoedig doenlijk te effectueren.

Paramaribo, *den* 28 *Februarij* 1831.

De fungerende Gemeente Ontvanger,
G. S. DE VEER.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM, den 27 November 1830. Terwijl de vriend van Vaderland en Koning uit de ronde verklaring des Generaals *VAN GEEN* met droefheid ontwaart, dat er in het *Christelijke* NOORD-BRABAND bij vele ingezetenen ten platten lande een *slechte geest* heerscht, wordt hij daarentegen op het hartelijkst verblijd door de waarneming van den *uitmuntenden geest*, die onder de *Israëliten* van AMSTERDAM gevonden wordt; een geest, zoo algemeen, dat het niet gemakkelijk zou gaan, hierop eenige uitzondering te maken. Om zich hiervan te overtuigen, behoeft men slechts met zijne Israëlitische bekenden, onverschillig van welke jaren of stand in de Maatschappij, in gesprek te komen, de koffijhuizen en andere openbare plaatsen binnen te treden, en het oordeel der Israëlitische bezoekers over de aangelegenheden des Lands aan te hooren; behoeft men slechts de gewilligheid, neen, den vurigen ijver gade te slaan, waarmede zich de Amsterdamsche Israëliet in de gelederen zijner Christelijke medeburgers schaart, om, waar hem het heil des Vaderlands roept, zijn leven voor hetzelve op te offeren. Neen, de deelneming in de goede zaak kan bij den Christen onmogelijk grooter, vuriger, werkzamer wezen!

Van waar die zoo uitmuntende geest? Kan men het nog vragen? Eene bevolking, door de oudste en dierbaarste herinneringen zoo naauw aan den Hollandschen grond verbonden voor welke deze stad zoo prachtige gedenkteekenen der Nederlandsche herbergzaamheid en verdraagzaamheid oplevert; eene bevolking, welker eerwaardige Rabbijnen, in hunne leerredenen, haar tot werkzame Vaderlandsliefde oproepen, welker verlichte School-Onderwijzers de jeugd reeds vroeg met de beste gevoelens voor Vorst en Vaderland vervullen; eene bevolking, die in haar midden mannen telt, zoo uitmuntend gezind, als een *MENDES DE LEON*, dat achtbaar Lid des Stedelijken Raads als een *LIPMAN*, die, zoo welsprekend als bondig de zaak des Vaderlands in meer dan eene taal bepleit; eene bevolking, eindelijk, welke huismoeders kan aanwijzen, zoo edel en welgezind, als eene Mevrouw *TEXEIRA*; zulk eene bevolking kan niet anders dan met den bestgezinden Christen in Vaderlandsliefde wedijveren.

Neen, de AMSTERDAMSCHE ISRAËLIET vergeet het niet, hoe zijn voorgeslacht, door het wreedste bijgeloof alom geplaagd, verschopt, verbannen, binnen de muren der Amstelstad verademing, zekerheid en het weldadigst onthaal ontmoette; hij vergeet het niet, dat Amstels Regenten het onder hunne magtige bescherming namen, en het de godsdienstige vrijheid waarborgden, zonder welke alle andere voorregten voor niet te achten zijn; hij vergeet het niet, dat zoo vele zijner brave voorvaderen hier heldere en schoone dagen beleefd, schatten vergaderd hebben, en tot eer en aanzien zijn opgeklommen; hij verliest niet uit het oog, dat de Israëliten hier, reeds meer dan een vierde eener eeuw, alle de regten van Staatsburgers genieten, dat zijne Christelijke medeburgers zich hun lot en dat hunner armen door daden toonen aan te trekken. Hij vergeet dit alles niet, en is verstandig genoeg, om te begrijpen, wat hem, met ons, zou beschoren zijn, indien het den overmoedigen, dweep- en vervolgzieken vijand gelukken mogt, dien heiligen grond te betreden, die voor den Israëliet een ander JERUZALEM geworden is.

Dien heiligen grond te betreden ....! onverdragelijke gedachte, geschikt, om het hart van Israëliet en Christen met schrik en afgrijzen te vervullen! Doch neen, zoolang elk ander Nederlander met gelijken ijver vervuld is voor de goede zaak, als de Israëliet van AMSTERDAM, zoo lang zal het geweld ondoenlijk zijn, zijne klaauwen tot zoo diep in het land uit te strekken! Mogelijk zou het zijn, dat de horden, die ons bedreigen, door den *slechten geest* van eenige Noord-Brabanders in de hand gewerkt, ten eigen onvermijdelijken bederve der bewoners, in dat gewest eenige vorderingen maakten; maar onmogelijk is het, dat zij niet zouden moeten bezwijken voor dien *goeden geest*, dien zij, dieper in, alom zouden ontmoeten, voor dien engel des doods, die hun op alle hunne paden zou tegenstreven. In elke stad zouden zij eene vesting, in elk huis een kasteel, in elk man een krijgsman vinden. AMSTERDAM vooral zou niet min werkzaam zijn in dezen heiligen strijd; Israëliet en Christen, Christen en Israëliet, allen zouden zich vereenigen, om die woestaards te keeren, bij welke niet eens eene langzame en geregelde uitplundering, als die der Franschen, zou te bedingen zijn. Maar, nog eens, de gedachte aan hun zoo diep indringen verontrust ons niet! Met de hulp van den God van *ISRAËL*, die ook de God is van NEDERLAND, en met zulk eenen goeden zin, als die van AMSTELS *ISRAEL* en, het verre grootste deel zijner Christenen, zullen, kunnen wij niet bezwijken!

Gaat als voort, dien goeden geest aan te kweeken, Israëlitische medeburgers, van welken het een Protestantsch Christen eene zoo aangename taak is, de onopgesmukte getuigenis af te leggen! Blijft zoo voor Vaderland en Koninggezind, en beide zullen eene aangename vergoeding voor het leed, dat hun door verregaande booswichten, die zich *Christenen* noemen, is aangedaan! Vergeten zullen het nimmer uwe Stadgenooten, wat gij, in den dag des kwaads, geweest zijt, hoe gij uwe hebt toegebragt, om de zaak des regts te doen zegepralen. Steeds, geloof 't dit, zullen uwe Christen-mede inwoners zich uwer blijven aantrekken, en zorgen, dat dit gezegende land, deze belangrijke stad u zoo heilig en dierbaar zij, en zoo waardig uwer zorg en liefde. Der armen onder u zullen zij zich meer en meer blijven aantrekken, en gaarne tot de laatste beete deelen met mede-Burgers, die, door hunne liefde tot het Vaderland en den Koning, zoo veel aanspraak hebben op hoogachting, toegenegenheid en onderscheiding.

Mogt eens, en, kan het zijn, eerlang, onze stad dien bloei herkrijgen, waartoe ook de Israëliet van vroegere jaren zoo veel heeft bijgedragen, zien wij eerlang het weleer, ook door verdraagzaamheid zoo magtig geworden AMSTERDAM op nieuw ontluiken, zij het weder de plaats, waar de handel aan ieder brood, kleeding, welvaren en genoegen geeft; en blijve het steeds het toevlugts-oord van alle verdrukten, de gezegende verblijfplaats van Godsdienstige verdraagzaamheid, eendragt en broederliefde.

Dit, Israëlitische bewoners van AMSTERDAM! geve u en ons de Almagtige, binnen kort, te zien, op dat wij gezamelijk, ieder in onze bedehuizen, zijnen lof, met mond en hart, dankbaar verheffen mogen!

MENGELWERK.

LEVENSBERIGT VAN DEN MARQUIS DE LAFAYETTE.

(*Vervolg van No.* 16.)

De volharding van Lafajette, in weerwil van velerlei ontmoedigenden lotwissel, en zijne edelmoedigheid in het vervullen der behoeften van het leger uit zijne eigene middelen, (eenmaal had hij tienduizend *dollars* voorgeschoten, om de manschap te kleeden) doen hem van eene zoo gunstige zijde kennen, dat men niet ligt dergelijk voorbeeld meer zal vinden in de Geschiedenis. Ware hij aan onze kusten gekomen als een arm gelukzoeker, als een afgedankt of uit zijn land weggejaagd Officier, als een gereed huurling, die voor elke zaak zich liet aannemen, waar hij slechts op soldij en buit kon hopen, gelijk dit gewoonlijk met gelukzoekers het geval is; had hij eeniglijk in de bedwelming der geestdrift zich onbezonnen onder de *Amerikaansche* strijders laten opschrijven, om, als een dweepend kruisvaarder, een enkel schitterend wapenfeit te bedrijven, — wij zouden hem gerangschikt hebben onder de gewone soort van waaghalzen, die men in alle eeuwen en landen, ten tijde van oorlog vindt. Maar dan zoude hij afgeschrikt zijn geworden door het akelig gezigt van een uitgehongerd, naakt, terugtrekkend leger, — door de vertraging en kwellingen, gevolgen der nalatigheid van eenigen onzer Staten in het leveren van manschap en geld; gelijk ook door de daaruit ontstaande muiterijen en het deserteren der krijgslieden dat zoo dikwijls plaats had in den *Amerikaanschen* Omwentelingsoorlog. Maar Lafajette had edeler en krachtiger beweegredenen. Hij liet zich niet ontmoedigen door rampspoedige veld-

togten, noch door rustelooze waken en harde dienst, jaar op jaar; terwijl men steeds te kampen had tegen het weluitgerust leger eens magtigen vijands. In zijne borst gloeide eene te warme zucht voor vrijheid, die geenszins werd uitgebluscht of verdoofd door de veelvuldige vermoeijenissen van het heen en weder trekken door de bosschen der wildernis; bij het stormachtige en gure weder in de koude luchtstreek van *Noord-Amerika*. Eindelijk gelukte het hem, als Opperbevelhebber, met het door hem gekleede leger, door een meesterstuk van krijgskunde, den Generaal Cornwallis te *Yorktown* in te sluiten; zoodat die hem — den *knaap* — niet ontsnappen kon, maar zich met de zijnen, in September 1782, krijgsgevangen moest overgeven aan Washington, Lafayette en onze edelmoedige Geallieerden. Het bloedige tooneel, dat voor zeven jaren te *Lexington*, in *Massachusetts*, was geopend, werd thans te *Yorktown*, in *Virginia*, gesloten. Met roem bedekt, en overal door een dankbaar volk begroet, als medeburger, bezocht Lafayette verscheidene steden, en keerde vervolgens weder naar *Frankrijk*. Daar werd hij benoemd tot Adjudant Generaal bij den Graaf d'Estaing, die gereed was, om, met het opperbevel over land- en zeemagt, uit *Franschen* en *Spanjaarden* bestaande, naar *Amerika* af te zeilen, toen de vrede werd getroffen.

Lafayette begaf zich echter voor de derde maal naar de *Vereenigde Staten*, om te deelen in de zegepraal der *Amerikaansche* onafhankelijkheid. «Moge de groote tempel — sprak hij destijds — welken wij thans voor de vrijheid opgerigt hebben, steeds eene les voor onderdrukkers, een voorbeeld voor onderdrukten, en eene schuilplaats voor de regten der menschheid verstrekken!" Zijn borstbeeld werd door de stad *Parijs* aan den Staat van *Virginia* aangeboden, en het geheele land door koesterde men voor hem de warmste gevoelens van dankbaarheid en eerbied. In 1784 nam hij afscheid van het Congres, en zeide het land vaarwel, dat hem een tweede vaderland was geworden.

Van dezen tijd af tot aan de *Fransche* Omwenteling hield de werkzame en hefderijke Lafayette zich bezig met het bevorderen van de zaak der menschheid, daar hij op eigene kosten eene proeve nam ter vrijmaking van de *Neger*-slaven en ook de belangen der *Fransche* Protestanten behartigde. Bij de zamenroeping der Nationale Vergadering, in 1787, wist hij dan ook een gunstig besluit ten opzigte van hunne burgerlijke regten te bewerken. Een der *Notabelen* zijnde, deed hij eene poging, om afschaffing van de *lettres de cachet*, (*) te bewerken en den toestand der gevangenen te verbeteren. Hij keurde de vernietiging van de *Bastille* goed. Ook was hij een der eersten, die op den 11 Julij eene *verklaring der regten van den mensch* voorstelde, en hij verlangde *verantwoordelijkheid van des Konings Ministers*. — Volkomene belangeloosheid kenmerkt alle de daden van Lafayette. Terwijl hij de Koninklijke familie en vele anderen personen tegen de woede van het gemeen beschermde, was hij tevens een ijverig voorstander van godsdienstige, staatkundige en burgerlijke vrijheid, verklarende, dat hij opstand tegen willekeurige overheersching voor een' heiligen pligt hield. Daar hij overeenkomstig deze zijne beginselen van billijkheid en regtvaardigheid handelde, maakte hij, gedurende den eersten tijd der *Fransche* Omwenteling, zich bij beide partijen verdacht, nu eens, dat hij de alleenheersching, dan weder, dat hij de volksregering begunstigde. Zijne volksgezindheid trouwens nam steeds toe, en in 1789 werd hij benoemd tot *Generaal-en-chef* der *Nationale Garden* van *Frankrijk*, eene grootere menigte troepen, dan misschien sedert de dagen van Xerxes onder het opperbevel van een' enig man had gestaan: doch hij wist het nemen van een besluit te bewerken, dat niemand het bevel over de *Nationale Garde* in meer dan één Departement te gelijker tijd zou voeren. In de lente van 1791 ondervond hij verandering van de volksgunst; zijne troepen werden hem minder genegen, ten gevolge van hevige partijzucht, daar aan den eenen kant de Koningsgezinden hem aanvielen, en hij tevens zonder reden verdacht was bij de Nationale Vergadering. Hij werd van verraad beschuldigd door Marat en diens aanhang; ja, er was zelf een aanslag op zijn leven gedaan door eenen booswicht, dien men ongestraft liet gaan.

Zoodra het staatsbestuur behoorlijk was gevestigd, legde hij zijn bevelhebberschap neder, en ging stil leven op een zijner familie-landgoederen. Bij deze zijne vrijwillige verwijdering bood de stad *Parijs* hem een' gouden gedenkpenning en eene borstbeeld van Washington aan. Men bood hem desgelijks eene volkomene schavergoeding aan voor de verliezen, door hem geleden bij de Omwenteling; doch met de hem eigene belangeloosheid weigerde hij, iets aan te nemen. — Toen de oorlog tegen *Oostenrijk* begon, werd Lafayette tot Majoor-Generaal benoemd; kort daarop verkreeg hij den rang van Luitenant-Generaal, en eindelijk dien van Maarschalk van *Frankrijk*. Het bevel over de legers van de *Maas* en *Moezel* op zich genomen hebbende, verliet hij zijn hoofdkwaartier terstond na den 20 Junij 1792, ten einde klagten in te brengen over de beleedigingen, waaraan de Koning in den loop van dien dag blootgesteld was geweest; maar een bevelschrift, om hem in staat van beschuldiging te stellen, werd tegen hem uitgevaardigd. Hij zag zich verlaten door zijne troepen, die ongehoorzaamheid aan zijne bevelen thans voor pligt hielden, en het erkennen van hem als schending der wetten aanmerkten. In weerwil van deze meeningen, scheen nogtans zeker gevoel van achting en eerbied voor hem in de gemoederen zich te openbaren bij een leger, dat besloten had zijnen Generaal aan zijn lot over te laten; — men liet hem dus tijd en gelegenheid, om voor eigene veiligheid te zorgen. Hij verzamelde dan dien eigen nacht zijne vrienden, en onderzocht, wie, uit persoonlijke gehechtheid aan hem, gezind mogt zijn, om mede in zijne gevaren te deelen. Men zag het duidelijk in, dat tegenstand niet mogt baten, daar bij door het gansche volk en door zijne troepen was verlaten. De genen, die vóór weinig tijds nog gehoopt hadden het lot des rijks te kunnen beslissen, moesten derhalve onverwijld de vlugt nemen. Met tegenzin stemde Lafayette toe in eenen maatregel, die onvermijdelijk was; maar hij ontveinsde zich de bezwaren niet, welke daarmede gepaard gingen; — hij wilde nogtans liever ongelukkig, dan schuldig in de oogen der menschen zijn. Hij besloot dus, zich te verwijderen, eer het naderend daglicht hem wederom het treurig gezigt zou aanbieden van een misnoegd leger, dat vroeger zoo sterk aan hem gehecht was, en dat nu nog, zijn ongeluk ontziende, besloten had, zijne vlugt niet te verhinderen.

(*Het vervolg hierna.*)

(*) Geheime bevelschriften des Konings, volgens welke personen, die mishaagden zonder vorm van regt gevangen genomen werden.

ADVERTENTIEN.

TRANSPORTEN.

Den 26sten Februarij 1831, De Wed. P. WIJNBERGEN geb. ALBRECHT, aan J. DE VRIES GERHARDT nom. ux., van het Huis en Erf, aan de *Steenbakkersgracht*, La. D. No. 319.

Den 1sten Maart, J. E. LIJONS, Vendumeester, aan J. DE VRIES GERHARDT nom. ux., van de Gronden en Gebouwen der Plantaadje *Kweekhoven*, en Slaven.

Idem, J. E. LIJONS, Vendumeester, aan J. J. G. SPILKER, van de helfte in de Plantaadje *de Eendragt*, aan de *Commetuane-Kreek*, en Slaven.

HIJPOTHEEK.

Den 24sten Februarij, ANNA HENRIETTA BRANDON, *eerste* Hijpotheek, ten behoeven M. A. WITTERING en H. BIJLARD, op het Huis en Erf, aan de voorstad *Zeelandia*, aan den hoek van de *Groote Combéweg*, en *Sommelsdijkstraat*, La. A. No. 118.

Paramaribo, den 3 *Maart* 1831.

De fungerende Secretaris,
G. S. DE VEER.

Wordt geland uit de Brik *Hope*, Kapt. OTIS van *Welmington*, en te koop bij de ondergeteekenden:

STEAM MILL PITCH PINE PLANKEN, van 1 duim tot 3 duim dikte.

M. & S. A. WITTERING.

Wordt geland de Karga van de Brik *Sarah Elisabeth*, Kapt. M. A. PARSON van *Wilmington*, bestaande in; *STEAM MILL PITCH PINE PLANKEN*, van 1 dm. en 1½ dm., benevens 22 duts. cijpres Cingels, en te bekomen bij

N. BOX & Co.

M. A. KEIJSER, zal *HEDEN* morgen op Vendu verkoopen: Provisien, Stukgoederen; als mede voor rekening dien het mogt aangaan: *Veertig Vaten* door water beschadigde SUIKER.

Paramaribo, den 4 *Maart* 1831.

Den ondergeteekende, zal *HEDEN* ochtend om 9 ure, door en ten huize van den Vendumeester M. A. KEIJSER, op publieke Vendu verkoopen:

Eene familie Slaven, met namen:
BETJE, (*Mulattin*) bekwame Huismeid.
LEENTJE, bekwame Huismeid en Naaister.
MEINTJE, CORNELIS en EDUARD, Voetebooij's.

Paramaribo, den 4 *Maart* 1831.

PRET Sz.

M. A. SALOMONS, zal aanstaande Woensdag om *negen* uren, ten zijnen huize, op Vendu verkoopen: om verkooprekening te sluiten, voor rekening van de Heeren FERRIER, PARRIJ & Co.:

Een partij Stukgoederen, IJzer-, Koper- en Blikwaren, Glaswerk, en verder wat ten voorschijn zal worden gebragt.

M. A. SALOMONS Vendumeester, zal op Woensdag en Donderdag, zijnde den 16 en 17 Maart 1831, 's namiddags om 4 uren, ten huize van den Wel Eerwaarden Heere *D. JANSEN EIJKEN SLUIJTERS*, verkoopen: deszelfs INBOEDEL, bestaande in wel onderhoudene Meubelen, Porcelein, Pleet-, Zilver- en Glaswerk, diverse Wijn in soorten; enz.

De Goederen zijn *een* dag voor en op den verkoopdag te bezigtigen.

Kapt. F. POPKEN, voerende het Bargentijn Schip *Guiana*, is willens tegens den 20 dezer, zijn Brievenzak te sluiten en de reis naar *Rotterdam* te ondernemen. Hij heeft nog scheeps ruimte voor eenig Koffij en Katoen, en bied voornoemde bodem, Heeren Planters, Administrateuren, Kooplieden, en verdere Ingezetenen ter inlading aan.

Paramaribo, den 3*den Maart* 1831.

JOHAN FREDRIK SCHWAAN vertrekt.

SCHEEPS-TIJDING.

BINNENGEKOMEN.

Den 1sten Maart, de Nd. Am. Brik *Cadet*, Kapt. W. GROVER, van *Boston*.

Idem, de Nd. Am. Brik *Sarah Elisabeth*, Kapt. M. A. PARSON, van *Wilmington*.

Idem, de Nd. Am. Brik *Hope*, Kapt. OTIS van *Wilmington*.

UITGEKLAARD.

Den 24sten Februarij, de Nd. Am. Schoener *Sea Flower*, Kapt. W. J. DORR, naar *Boston*; lading: 63 vaten en 20 tiersjes Malassie.

Den 25sten, de Nd. Am. Brik *Fair Trader*, Kapt. JAMES CLARKSON, naar *New Bury-Port*; lading: 144 vaten en 12 tiersjes Malassie.

Idem, de Nd. Am. Brik *Levant*, Kapt. J. FOSTER, naar *Glouchester*; lading: 243 vaten Malassie.

Den 26sten Februarij, het Schip *La Liberté*, Kapt. DK. DE JONG, naar *Amsterdam*; lading: 342 vaten Suiker, 82 balen schoone en 15 do. vuile Katoen, 4 balen heele Koffij, 113 vaten 3635 gallons Rum, 1131 ℔ oud Koper, en 144 ℔ oud Lood.

Den 2den Maart, het Schip *Anthonius en Cornelia*, Kapt. O. P. BLOM, naar *Amsterdam*; lading: 500 vaten Suiker, 35 balen schoone en 3 dito vuile Katoen.

Den 3den dezer, het Schip *Nicolaas Witsen*, Kap. L. WILDSCHUT, naar *Amsterdam*; lading: 419 vaten Suiker, 53 balen schoone, en 2 dito vuile Katoen.

Ter Drukkerij van de Erven C. J. FUCHS.